"तामिन्दुसुन्दरमुखीं हृदि चिन्तयामि"॥

यत्र च यच्छब्दनिकटस्थितानामपीदमादिशब्दानां भिन्नलिङ्गविभक्तित्वं तत्रापि निराकाङ्क्षत्वमेव। क्रमेण यथा।

"विभाति मृगशावाक्षी येदं भुवनभूषणं।
इन्दुर्विभाति यस्येन दग्धाः पथिकयोषितः"॥

क्वचिदनुपात्तयोर्द्वयोरपि सामर्थ्यादवगमो यथा।

"न मे शमयिता कोऽपि भारस्येत्युर्व्वि माशुचः।
नन्दस्य भवने कोऽपि बालोऽस्त्यद्भुतपौरुषः"॥

अत्र योऽस्ति स ते भारस्य शमयितेति बुध्यते।

"यद्यद्विरहदुःखं मे तत् को वापहरिष्यति"।

इत्यत्रैको यच्छब्दः साकाङ्क इति न वाच्यं। तथा हि यद्यदित्यनेन येन केनचिद्रूपेण स्थितं सर्व्वात्मकं वस्तु विवक्षितं। तथाभूतस्य तस्य तच्छब्देन परामर्षः। एवमन्येषामपि वाक्यगतत्वेनोदाहरणं बोध्यं। पदांशे श्रुतिकटुर्यथा। "तद्गच्छ सिद्धौ कुरु देवकार्य्यं"। "धातुमत्तां गिरिर्धत्ते"। अत्र मत्ताशब्दः क्षीवार्थे निहतार्थः।

"वर्ण्यते किं महासेनो विजेयो यस्य तारकः"।

अत्र विजेय इति कृत्यप्रत्ययः क्तप्रत्ययार्थेऽवाचकः। "पाणिः पल्लवपेलवः"। पेलवशब्दस्याद्याक्षरे अश्लीले।

"सङ्ग्रामे निहताः शूरा वचोबाणत्वमागताः"।

अत्र वचःशब्दस्य गीःशब्दवाचकत्वे नेयार्थत्वं। तथा तत्रैव बाणस्थाने शरेति पाठे अत्र पदद्वयमपि न परिवृत्तिसहं।